

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

21 MAI 1952.

PROPOSITION DE LOI

portant généralisation et amélioration des pensions de vieillesse et de survie pour les personnes exerçant une profession indépendante.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi que nous avons l'honneur de soumettre aux délibérations du Parlement tend à instituer un régime généralisé de pensions en faveur des personnes ayant exercé une activité professionnelle indépendante ainsi qu'à leurs veuves.

L'adoption de cette proposition aurait comme conséquence :

a) d'assurer l'octroi d'une pension de vieillesse ou de survie à tous les anciens travailleurs indépendants ou à leurs veuves, même à ceux qui n'ont jamais effectué de versements d'« assurés libres », mais qui peuvent apporter la preuve de leur qualité d'ancien travailleur indépendant ou de veuve d'ancien travailleur indépendant;

b) d'accorder une pension de vieillesse égale à 18.000 francs au 1er janvier 1953, pour les personnes mariées, 20.000 francs au 1er janvier 1954, 22.000 francs au 1er janvier 1955 et 24.000 francs au 1er janvier 1956. Cette pension serait portée aux trois quarts des montants ci-dessus, pour les personnes vivant seules.

Pour les veuves, le taux de la pension serait égal à 60 %, à l'âge de 55 ans, de la pension accordée à 65 ans aux mariés, soit 10.800 francs au 1er janvier 1953;

c) d'inaugurer un régime provisoire d'une durée de cinq années, cette période étant, à notre avis, indispensable pour la préparation d'un régime définitif à l'expiration de cette période;

d) d'associer étroitement, à tous les échelons, les travailleurs indépendants à la gestion des institutions et à l'élaboration des arrêtés relatifs au régime des pensions pour les personnes appartenant aux professions indépendantes. Cette législation aurait comme résultat heureux de donner aux travailleurs indépendants la triple garantie que leurs

21 MEI 1952.

WETSVOORSTEL

houdende veralgemening en verbetering van de ouderdoms- en overlevingspensioenen ten behoeve van de personen die een zelfstandig beroep uitoefenen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het wetsvoorstel dat wij de eer hebben ter bespreking aan het Parlement voor te leggen strekt er toe een algemene pensioenregeling in te voeren ten gunste van de personen die zelfstandige beroepsarbeid hebben verricht, en van hun weduwen.

Wordt dit voorstel aangenomen, dan zou :

a) een ouderdoms- of overlevingspensioen verzekerd zijn aan alle gewezen zelfstandige arbeiders of aan hun weduwen, zelfs aan diegenen die nooit stortingen als « vrij verzekerden » hebben gedaan, doch die het bewijs kunnen leveren van hun hoedanigheid van gewezen zelfstandige arbeider of van weduwe van gewezen zelfstandige arbeider;

b) aan de gehuwden een ouderdomspensioen worden toegekend gelijk aan 18.000 fr. op 1 Januari 1953, 20.000 fr. op 1 Januari 1954, 22.000 fr. op 1 Januari 1955 en 24.000 fr. op 1 Januari 1956. Dat pensioen zou gebracht worden op de drie vierde van bovenvermelde bedragen voor de personen die alleen leven.

Voor de weduwen, zou het bedrag van het pensioen op 55-jarige leeftijd gelijk zijn aan 60 t. h. van het op 65-jarige leeftijd aan de gehuwden verleende pensioen, zegge 10.800 frank op 1 Januari 1953;

c) een voorlopige regeling, gedurende vijf jaar, worden ingevoerd, welk tijdperk, onzes inziens, volstrekt nodig is tot voorbereiding van een definitieve regeling na verloop van dit tijdperk;

d) op alle gebieden de zelfstandige arbeiders worden betrokken bij het beheer der instellingen en bij het opmaken van de besluiten betreffende de pensioenregeling voor de personen die tot de zelfstandige beroepen behoren. Die wetgeving zou als heilzaam gevolg hebben, dat aan de zelfstandige arbeiders een driedubbele waarborg zou worden

intérêts seraient défendus par eux-mêmes, que la simplicité du mécanisme n'entraînerait pas de dépenses inutiles ou excessives, que la gestion autonome aurait comme corollaire d'éviter les inconvénients de l'étatisme;

e) de créer une loi de cadre : cette procédure ayant, durant la période provisoire, l'avantage de la souplesse et de la consultation préalable, notamment pour la détermination du taux et des modalités des cotisations.

* * *

Tous ceux qui peuvent être victimes de l'insécurité, quelle que soit leur appartenance sociale, ont droit à une protection légale.

S'il fallait donner un ordre d'urgence, parmi les réformes à accomplir sur le plan social, il ne faudrait pas hésiter à accorder la priorité au sort de ceux qu'on appelle actuellement « assurés libres », c'est-à-dire les catégories de personnes n'exerçant pas une profession de salariés ou d'appointés.

Lorsqu'on parle des « assurés libres » dont l'avantage en matière de pension est la majoration de rente après enquête sur les ressources, on oublie habituellement qu'un certain nombre d'anciens salariés sont repris dans cette catégorie parce que — malgré les amnisties successives ou par suite de la législation elle-même — le régime de la pension des salariés, la majoration de rente sans enquête n'a pu leur être accordée.

D'après les derniers tableaux parus à la *Revue du Travail* de mars 1952 on compte, en Belgique, au 1er février 1952 :

1) 84.736 bénéficiaires d'une majoration de rente de vieillesse après enquête sur les ressources;

2) 176.396 bénéficiaires au moins d'un complément de pension de vieillesse :

159.015 au titre d'ancien ouvrier,
17.381 au titre d'ancien employé;

3) 129.606 veuves bénéficiaires au moins d'un complément de pension de survie dont :

108.885 au titre de veuve d'ouvrier,
20.721 au titre de veuve d'employé;

4) 56.053 veuves bénéficiaires d'une majoration de rente de veuve et/ou d'allocation d'orphelins, soit comme veuve âgée de moins de 55 ans, d'un assuré obligatoire, soit comme veuve d'assuré libre.

On peut estimer à 125.000 personnes le nombre de ceux qui vivent d'une pension de vieillesse ou de veuve comme « assurés libres » notamment après avoir dû faire la preuve, selon les règles en la matière, que les ressources dont elles disposent n'excèdent pas 5.600 francs par an pour les mariés et 3.800 francs pour les bénéficiaires isolés c'est-à-dire les célibataires, veufs, divorcés, séparés de corps et de biens.

Il faut ajouter que des milliers de personnes n'obtiennent aucun avantage soit parce qu'elles n'ont jamais effectué de versements, soit parce que leurs ressources, évaluées parfois de façon arbitraire, excèdent le plafond admis en la matière.

Pour ce qui est des taux de pension, l'assuré marié né en 1867 — 84 ans — obtient le maximum soit 12.000 francs par an, soit 1.000 francs par mois pour deux personnes.

verstrekt : hun belangen zouden door henzelf verdedigd worden, het eenvoudig mechanisme zou geen overbodige of buitensporige uitgaven teweegbrengen, en door het zelfstandig beheer zouden de nadelen van het etatisme vermeden worden;

e) een kaderwet wordt tot stand gebracht : die procedure zou, tijdens het voorlopig tijdperk, het voordeel van soepelheid en van voorafgaande raadpleging bieden, o. m. voor de vaststelling van het bedrag en van de bijdragenmodaliteiten.

* * *

Al wie het slachtoffer kan zijn van de onzekerheid, tot welke maatschappelijke stand hij ook moge behoren, heeft recht op wettelijke bescherming.

Indien men een rangorde naar de hoogdringendheid zou moeten vaststellen onder de op maatschappelijk gebied tot stand te brengen hervormingen, dan zou men zonder aarzelen de voorrang moeten verlenen aan het lot van hen die men thans « vrij verzekerden » noemt, d. w. z. de categorieën personen die geen beroep als loon- of weddetrekkenden uitoefenen.

Wanneer men gewag maakt van de « vrij verzekerden », wier voordeel in zake pensioen ligt in de rentetoeslag na onderzoek omtrent de bestaansmiddelen, dan vergeet men doorgaans dat een zeker aantal gewezen loontrekkenden in die categorie werden ondergebracht omdat het pensioenstelsel der loontrekkenden, nl. de rentetoeslag zonder onderzoek, hun, in weerwil van de achtereenvolgende amnesties of ingevolge de wetgeving zelf, niet kon worden toegekend.

Volgens de jongste tabellen, verschenen in het *Arbeidsblad* van Maart 1952, telde men in België, op 1 Februari 1952 :

1) 84.736 rechthebbenden op een ouderdomsrentetoeslag na onderzoek omtrent de bestaansmiddelen;

2) minstens 176.396 rechthebbenden op een aanvullend ouderdomspensioen :

159.015 als gewezen arbeider,
17.381 als gewezen bediende;

3) ten minste 129.606 weduwen rechthebbenden op een aanvullend overlevingspensioen, waaronder :

108.885 als weduwen van arbeiders,
20.721 als weduwen van bedienden;

4) 56.053 weduwen rechthebbenden op een weduwenrentetoeslag en/of wezentoelage, hetzij als weduwe van minder dan 55 jaar van een verplicht verzekerde, hetzij als weduwe van een vrij verzekerde.

Men mag aannemen dat er 125.000 personen zijn die leven van een ouderdoms- of weduwenpensioen als « vrij verzekerden », na o. m. het bewijs te hebben geleverd, volgens de ter zake geldende regelen, dat de inkomsten waarover zij beschikken niet meer bedragen dan 5.600 fr. per jaar voor de gehuwden en 3.800 frank voor de alleenstaande rechthebbenden, nl. de ongehuwden, de weduwnaar en de uit de echt of van tafel en bed gescheiden personen.

Daarbij komt nog dat duizenden personen geen enkel voordeel verkrijgen, hetzij omdat zij nooit stortingen hebben gedaan, hetzij omdat hun inkomsten, die soms op willekeurige wijze worden geraamd, het ter zake aangenomen maximum te boven gaan.

Wat de pensioenbedragen betreft : de gehuwde verzekerde, geboren in 1867 — 84 jaar oud — krijgt het maximum, zegge 12.000 frank per jaar, of 1.000 frank per

L'assuré marié, né en 1886 — qui a 65 ans et est le plus récent pensionnable — reçoit 9.000 francs par an soit 749 francs par mois.

L'assuré isolé né en 1867 obtient le maximum, 7.500 francs par an, soit 625 francs par mois. L'assuré isolé né en 1886 — 65 ans en 1951 — reçoit 4.500 francs, soit 373 francs par mois pour une personne. Ces chiffres sont théoriques, car les taux peuvent être réduits pour versements manquants ou ressources dépassant le plafond indiqué ci-dessus.

Une allocation d'un montant annuel de 600 francs pour les mariés et 400 francs pour les isolés a été accordée récemment par arrêté royal.

Soulignons que certaines veuves reçoivent une majoration de rente de veuve dont le montant n'excède généralement pas 1.000 francs par an.

S'il est nécessaire de faire un tel inventaire du sort des assurés libres, c'est parce que trop de gens de tous les milieux sociaux ignorent ou feignent d'ignorer cette situation.

A quoi est-elle attribuable? La caractéristique essentielle en est: le retard dans la législation sociale en faveur des non-salariés, qui appartiennent à des couches sociales composites et qui, imprégnées d'individualisme, n'ont pas ressenti, au même titre que les salariés, le besoin de solidarité et de protection. Le modeste artisan, le petit cultivateur ou le modeste détaillant relève de la même qualification générique que le chirurgien de renom ou le gros négociant bien achalandé. Ce sont les uns et les autres des « travailleurs indépendants ». Cette indépendance les a poussés vers une réserve marquée à l'endroit des problèmes sociaux et de la sécurité sociale.

En 1944, la sécurité sociale a pu être instaurée rapidement en faveur des salariés; il ne faut pas oublier que le rapport au Régent prévoyait un régime parallèle en faveur des travailleurs indépendants, avec, évidemment, les variantes nécessaires.

Si la sécurité sociale a permis une amélioration notable des pensions d'ouvriers et d'employés, l'absence d'un régime correspondant pour les autres catégories sociales est la cause du sort précaire qui leur est fait.

Les idées font cependant leur chemin.

L'inquiétude et la misère ont déterminé une évolution des esprits chez ceux-là qui, naguère, étaient rebelles à nos projets, car les fluctuations économiques, les dévaluations, les opérations monétaires et les guerres ont singulièrement miné la stabilité des classes sociales telle qu'elle pouvait se présenter avant 1914. Les fragments de législation sur les allocations familiales aux non-salariés et sur l'assurance mutualiste libre demandent de sérieuses améliorations. Mais c'est incontestablement en matière de pension que la revendication devient pressante. On peut dire que la grande majorité des travailleurs indépendants sont ralliés à l'instauration d'un régime de pension généralisé et basé sur la solidarité.

Certes, il existe encore des préventions à l'endroit de l'assurance obligatoire, des préjugés tenaces. Il faudra donc agir avec précaution, en tenant compte de cet état d'esprit. La technique du système sera donc déterminante quant au succès des propositions en leur faveur.

* * *

maand voor twee personen. De gehuwde verzekerde, geboren in 1886 — die 65 jaar oud is en de jongste pensioengerechtigde is — ontvangt 9.000 frank per jaar, of 749 fr. per maand.

De alleenstaande verzekerde, geboren in 1867, krijgt het maximum, zegge 7.500 frank per jaar, of 625 frank per maand. De alleenstaande verzekerde, geboren in 1886 — 65 jaar oud in 1951 — ontvangt 4.500 frank of 373 frank per maand voor één persoon. Dat zijn theoretische cijfers, want de bedragen kunnen verminderd worden wegens ontbrekende stortingen of omdat de inkomsten bovenvermeld maximum te boven gaan.

Een toelage van 600 frank per jaar voor de gehuwden en van 400 frank voor de alleenstaande personen werd onlangs bij Koninklijk besluit toegekend.

Op te merken valt dat sommige weduwen een weduwenrentetoeslag bekomen welke, over 't algemeen, niet meer dan 1.000 frank per jaar bedraagt.

Het was noodzakelijk dergelijke inventaris van het lot van de « vrij verzekerden » op te maken, want te veel mensen uit alle maatschappelijke kringen kennen die toestand niet, of ten minste veinzen hem niet te kennen.

Waarom is hij te wijten? Het hoofdkenmerk er van is de achterstand in zake wetgeving ten behoeve van de niet-loontrekkenden, die tot gemengde maatschappelijke, met individualisme doordrenkte lagen van de bevolking behoren, die niet in dezelfde mate als de loontrekkenden, de behoefte aan solidariteit en bescherming gevoelden. Op de kleine ambachtsman, de kleine landbouwer of de detailist wordt dezelfde algemene benaming toegepast als op de befaamde heilkundige of op de welbekante groothandelaar. De enen en de anderen zijn « zelfstandige arbeiders ». Hun zelfstandigheid was oorzaak van een opvallende terughoudendheid tegenover de sociale problemen en de maatschappelijke zekerheid.

In 1944 kon de maatschappelijke zekerheid voor de loontrekkenden spoedig worden ingevoerd; men mag niet uit het oog verliezen dat een gelijkaardig stelsel, klaarblijkelijk met de nodige aanpassingen, in het verslag aan de Regent voorzien was ten behoeve van de zelfstandige arbeiders.

Zo de maatschappelijke zekerheid een merkelijke verbetering van de pensioenen van werklieden en bedienden mogelijk heeft gemaakt, is het gemis aan een overeenstemmend stelsel voor de andere maatschappelijke categorieën de oorzaak van hun karig lot.

De denkbelden winnen nochtans veld.

De onrust en de ellende hebben aanleiding gegeven tot een evolutie in de gemoederen die onlangs gekant waren tegen onze ontwerpen, want de economische schommelingen, de devaluaties, de muntverrichtingen en de oorlogen hebben de vóór 1914 bestaande stabiliteit van de maatschappelijke standen merkkelijk ondermijnd. Ernstige verbeteringen zijn wenselijk aan de fragmentarische wetgeving betreffende de gezinstoelagen voor de niet-loontrekkenden en de vrije mutualiteitsverzekering. Doch vooral in zake pensioenen wordt ongetwijfeld het meest aangedrongen op een dringende verbetering. Men mag zeggen dat de overgrote meerderheid van de zelfstandige arbeiders gewonnen zijn voor de invoering van een veralgemeend en op de solidariteit gebaseerd pensioenstelsel.

Er bestaat gewis nog vooringenomenheid ten opzichte van de verzekeringsplicht, er zijn nog taaie vooroordelen. Men zal dus omzichtig moeten te werk gaan en rekening houden met zulke gemoedstoestand. De techniek van het stelsel zal dus doorslaggevend zijn met het oog op de bijval van de voorstellen die ten gunste van de zelfstandigen zullen worden gedaan.

* * *

Parmi les propositions déposées sur les bureaux des Assemblées législatives, il y a celle de notre collègue M. Hicquet qui tend à une amélioration substantielle, à caractère immédiat.

Nous voudrions indiquer ce qui paraît devoir correspondre à quelques-uns des principes de base du régime de demain.

Un régime distinct : contrairement à ce qui existe actuellement, il faut une loi distincte pour les indépendants.

La solidarité : celle-ci implique que les couches actives acceptent de verser pour les couches retraitées et les veuves, avec la garantie de retrouver, à leur tour, des avantages correspondants, lorsque les couches actives d'aujourd'hui seront à l'âge de la retraite. Cela implique la renonciation à la capitalisation individuelle et l'adoption d'un mécanisme de répartition. Celle-ci ne serait pas intégrale, il y aurait comptabilisation individuelle de façon à récompenser chacun selon son effort contributif.

Une pension satisfaisante : c'est à dessein que l'épithète « satisfaisante » est employée. Cette pension devrait se rapprocher autant que possible de celle des ouvriers, du régime général. Les cotisations devraient être déterminées en conséquence.

La prolifération des caisses de pension devrait être bannie : la méthode souvent employée, avec organismes multiples et intermédiaires obligés, a fait assez de mal à notre législation sociale. Il faudrait une caisse unique avec décentralisation régionale.

La gestion autonome, sous le contrôle de l'Etat, paraît le meilleur système. Les cotisants y trouveront les garanties quant à la meilleure utilisation de leurs versements. Ce seraient des représentants des assurés, élus par eux, qui gèreraient les fonds.

L'équivalence des périodes d'assurance devrait être consacrée dans la législation. Un grand nombre de carrières sont discontinues. Des ouvriers deviennent indépendants puis retournent à leur ancienne condition et vice versa. Il faut que la pension comporte des droits acquis dans les carrières respectives.

La garantie en cas de dépréciation monétaire : l'Etat qui généraliserait l'obligation de cotiser devrait donner la garantie qu'en cas de diminution de la monnaie, la réadaptation des pensions de retraite et de survie se fera automatiquement. Les événements actuels démontrent que cette clause devient de plus en plus indispensable dans tous les secteurs de notre législation sociale.

Ces quelques principes pourraient être le fondement du futur régime de pension des indépendants.

Il apparaît cependant que vouloir établir d'emblée un régime définitif est une illusion. Depuis quinze ans qu'existe la loi sur les allocations familiales aux non-salariés, l'expérience a démontré que de sérieuses déficiences subsistent. Dès lors, il serait présomptueux de prétendre créer de toute pièce le régime définitif.

L'objet de la présente proposition de loi est d'établir un régime généralisé de pension pendant une période prépa-

Onder de voorstellen die ter tafel van de Wetgevende Kamers werden neergelegd is er een van onze collega, de heer Hicquet, waarvan het doel is tot een tastbare onmiddellijke verbetering te komen.

Wij zouden willen wijzen op hetgeen lijkt overeen te stemmen met enkele van de grondbeginselen van het toekomstig stelsel.

Een afzonderlijk stelsel : in tegenstelling met de bestaande toestand moet er een afzonderlijke wet zijn voor de zelfstandigen.

De solidariteit : zij brengt mede, dat de werkzame lagen er in toestemmen voor de oprustgestelde lagen en de weduwen te storten, mits de waarborg dat zij op haar beurt overeenstemmende voordelen zullen verkrijgen, wanneer de hedendaags werkzame lagen de rustleeftijd zullen hebben bereikt. Hieruit volgt dat er van de individuele kapitalisatie moet worden afgezien en dat een omslagmechanisme moet worden aangewend. De omslag zou niet integraal zijn; er zou een individuele boekhouding worden gehouden, zodanig dat iedereen volgens zijn bijdrage-inspanning zou worden beloond.

Een toereikend pensioen : opzettelijk wordt het woord « toereikend » gebruikt. Dit pensioen zou zoveel mogelijk het bedrag benaderen van het pensioen, in het algemeen stelsel voor de werknemers voorzien. De bijdragen zouden in overeenstemming hiermee moeten worden bepaald.

De vermenigvuldiging van de pensioenkassen zou moeten worden geweerd : De al te dikwijls aangewende methode met veelvuldige instellingen en verplichte tussen-organismen heeft genoeg schade berokkend aan onze maatschappelijke wetgeving. Er zou één enige kas moeten zijn met gewestelijke decentralisatie.

Het zelfstandig beheer onder Staatscontrole schijnt het beste stelsel te zijn. De bijdrageplichtigen zullen er de waarborgen vinden voor de betere aanwending van hun storting. Vertegenwoordigers van de verzekerden, door hen gekozen, zouden de fondsen beheren.

De gelijkwaardigheid van de verzekeringsperiodes zou door de wetgeving moeten worden bekrachtigd. Vele beroepen worden niet onafgebroken uitgeoefend. Veel werknemers worden zelfstandig, dan keren zij naar hun vroegere stand terug, en omgekeerd. Het pensioen moet rekening houden met de in de verschillende beroepen verworven rechten.

De waarborg in geval van waardevermindering van de munt : De Staat, die de bijdrageplicht zou veralgemenen, zou tevens de waarborg moeten geven dat de perequatie van de rust- en overlevingspensioenen automatisch zou geschieden bij waardevermindering van de munt. De hedendaagse gebeurtenissen tonen aan dat dergelijk beding hoe langer hoe onontbeerlijker wordt in al de sectoren van onze maatschappelijke wetgeving.

Deze enkele beginselen zouden tot grondslag kunnen dienen voor de toekomstige pensioenregeling ten gunste van de zelfstandige arbeiders.

Men zou zich begoochelen indien men geloofde in de mogelijkheid, met de eerste slag een definitieve regeling in te voeren. De ervaring opgedaan tijdens de vijftien jaar welke verliepen sedert het bestaan van de wet op de gezinstoelagen voor niet-loontrekkenden heeft aangetoond dat ernstige leemten bleven voortbestaan. Het ware dan ook verwaand de vaste regeling ineens tot stand te willen brengen.

Het doel van dit wetsvoorstel is dus de invoering van een veralgemeende pensioenregeling gedurende een voor-

ratoire de cinq ans, avant l'élaboration du régime définitif et avec la collaboration des intéressés eux-mêmes.

* * *

La présente proposition tend à instituer une loi de cadre.

Les articles, que nous analysons ci-après, établissent l'essentiel du mécanisme social à mettre sur pied.

Article premier.

Cet article a trait au champ d'application de la loi qui s'appliquera aux personnes exerçant ou ayant exercé une profession indépendante. Le critère réside dans l'exercice d'une activité professionnelle non salariée — en ce compris les employeurs — de nature industrielle, artisanale, commerciale ou d'une profession libérale.

Cette activité professionnelle de caractère indépendant doit être totale ou dominante. Il faut l'entendre dans un sens large.

Il est apparu, déjà antérieurement, que la détermination de la qualité de profession indépendante pose des problèmes délicats. C'est pourquoi, il convient de laisser à un arrêté royal, le soin de préciser le champ d'application de la loi.

Art. 2.

Il concerne les cotisations. C'est au pouvoir exécutif qu'incombe la fixation du taux des cotisations, après consultation du Conseil d'administration de l'Office National des Pensions pour les Professions Indépendantes, dont la mission, à cet égard, est consultative.

La loi fixe un minimum de 48.000 francs et un maximum de 100.000 francs pour les revenus servant de base à la perception des cotisations.

Les montants tels qu'ils sont déterminés ci-dessus sont des limites indispensables pour la perception de cotisations normales et modérées.

Il y a lieu de remarquer que ces montants peuvent varier selon les circonstances et que pour les cas spéciaux des remises ou modérations de cotisations peuvent être obtenues. Une commission spéciale devrait être créée, statuant sur les situations particulières.

Art. 3.

La tenue d'un compte individuel des cotisations doit permettre l'établissement d'un système basé sur la différenciation des avantages selon l'effort contributif. Dans la période provisoire, la pension ne pourra être réalisée selon ce principe. Mais, dans le régime définitif, il faudra imputer, au fur et à mesure de la mise en vigueur, les droits résultant du montant des cotisations. Bien que le régime proposé soit la répartition, les cotisations sont fictivement inscrites au compte de chaque assuré.

Art. 4.

Cet article concerne le droit à la pension. La caractéristique de cette proposition est la généralisation du droit à la pension qui est accordée normalement à l'âge de 65 ans à toute personne ayant exercé une profession indépendante.

Par mesure d'équilibre avec ce qui existe en faveur des salariés, on se réfère aux quinze dernières années, pour la

bereidingsperiode van vijf jaar, vóór het uitwerken van een vaste regeling, en met de medewerking van belanghebbenden zelf.

* * *

Dit voorstel heeft ten doel een kaderwet tot stand te brengen.

In de artikelen, die wij hieronder bespreken, worden de hoofdstukken van het op te richten maatschappelijk mechanisme vastgesteld.

Eerste artikel.

Dit artikel heeft betrekking op het toepassingsgebied van de wet, welke zal gelden voor de personen die een zelfstandig beroep uitoefenen of hebben uitgeoefend. Het criterium ligt in de uitoefening van niet-bezoldigde beroepsarbeid — inbegrepen de werkgevers — van industriële, ambachtelijke en commerciële aard of van een vrij beroep.

Die beroepsarbeid van zelfstandige aard moet volledig of overheersend zijn. Zij moet in ruime zin worden opgevat.

Reeds vroeger is gebleken dat de bepaling van een vrij beroep kiese vraagstukken doet oprijzen. Daarom moet aan een Koninklijk besluit de zorg worden overgelaten om het toepassingsgebied van de wet nader te bepalen.

Art. 2.

Dit artikel heeft betrekking op de bijdragen. Het is de uitvoerende macht die het bedrag der bijdragen moet vaststellen, na raadpleging van de Raad van Beheer van de Rijkspensioendienst voor Zelfstandige Beroepen, waarvan de opdracht, in dit opzicht, van raadgevende aard is.

De wet stelt een minimum van 48.000 frank en een maximum van 100.000 frank vast voor de inkomsten die als grondslag dienen voor de inning der bijdragen.

De hierboven vastgestelde bedragen zijn maxima die volstrekt nodig zijn voor de inning van normale en gematigde bijdragen.

Er valt op te merken dat die bijdragen kunnen verschillen volgens de omstandigheden, en dat voor de bijzondere gevallen vrijstellingen of verminderingen van bijdragen kunnen verkregen worden. Er zou een bijzondere commissie moeten opgericht worden om te beslissen over de bijzondere toestanden.

Art. 3.

Door het houden van een individuele rekening der bijdragen zal een stelsel kunnen opgericht worden dat steunt op de verscheidenheid der voordelen volgens de geleverde inspanning. Tijdens de voorlopige periode zal het pensioen niet volgens dat beginsel kunnen vastgesteld worden. Doch, in het definitief stelsel, zal men, naarmate het in werking treedt, de uit het bedrag van de bijdragen voortvloeiende rechten moeten aanrekenen. Alhoewel het voorgestelde stelsel de omslagregeling is, worden de bijdragen op fictieve wijze ingeschreven op de rekening van ieder verzekerde.

Art. 4.

Dit artikel heeft betrekking op het recht op pensioen. Het kenmerk van dit voorstel ligt in de veralgemening van het recht op pensioen, dat normaal wordt toegekend, op 65-jarige leeftijd, aan alle personen die een zelfstandig beroep hebben uitgeoefend.

Ten einde het evenwicht tot stand te brengen met wat bestaat ten voordele van de loontrekkenden, neemt men

détermination par toute voie de droit de la qualité de bénéficiaire de la loi.

Art. 5.

Les veuves obtiennent une pension de veuve à cinquante-cinq ans, si elles prouvent, conformément aux règles de l'article précédent, leur qualité de veuve de non-salarié.

Art. 6.

L'enquête sur les ressources ayant disparu, il convient cependant d'établir une double condition d'octroi à la pension :

- a) cesser toute activité professionnelle,
- b) ne pas cotiser à l'impôt complémentaire personnel.

Ces conditions sont raisonnables et destinées à parer aux abus.

Art. 7.

Les taux prévus sont échelonnés de manière à porter le montant de la pension de bénéficiaires mariés à 24.000 francs à l'expiration du régime provisoire. La pension serait de 18.000 francs à l'entrée en vigueur de la loi, pratiquement au 1er janvier 1953.

La veuve peut prétendre à 55 ans à 60 % du montant accordé à 65 ans aux mariés.

Art. 8.

La subvention d'un milliard de francs comporte une majoration d'un tiers environ de la subvention à charge de l'Etat, actuellement accordée aux assurés libres. On peut estimer que le nombre de bénéficiaires va augmenter sensiblement, par la généralisation de la pension. D'autre part, l'échelonnement nécessaire de l'effort des assurés doit s'accompagner d'une subvention initiale assez importante de l'Etat.

Art. 9.

Le mécanisme de la loi repose sur la décentralisation régionale. Des offices sont créés dans chaque province, exceptionnellement dans un ou plusieurs arrondissements, dans les grandes agglomérations.

Les membres des Conseils de gestion sont élus par les intéressés eux-mêmes. Cette représentation élective doit donner aux travailleurs indépendants la garantie de l'autonomie de gestion sous le contrôle de l'autorité constitutionnelle responsable.

Comme il n'est pas possible de procéder à une élection dès l'installation du mécanisme, c'est le Roi qui désigne les membres du Comité de gestion. Un Conseil de trente membres est sans doute très nombreux, mais il doit être largement représentatif de tous les milieux intéressés; les modalités de fonctionnement peuvent confier la gestion journalière à un comité de direction plus restreint.

À l'expiration de la période transitoire, les membres sont élus par les assurés eux-mêmes. Un tel système nous paraît de nature à permettre aux classes moyennes de réaliser la solidarité pour elles-mêmes.

L'élection des membres des Comités de gestion se ferait à la représentation proportionnelle.

de vijftien laatste jaren in aanmerking voor de vaststelling, met alle rechtsmiddelen, van de hoedanigheid van beneficiant van de wet.

Art. 5.

De weduwen bekomen een weduwenpensioen op 55-jarige leeftijd, indien zij, in overeenstemming met de regelen van het vorige artikel, hun hoedanigheid van weduwe van een niet-loontrekkende bewijzen.

Art. 6.

Daar het onderzoek omtrent de bestaansmiddelen wordt afgeschaft, moet nochtans een dubbele voorwaarde worden gesteld voor de toekenning van het pensioen :

- a) elke beroepsarbeid staken;
- b) niet aangeslagen zijn in de aanvullende personele belasting.

Die voorwaarden zijn redelijk en bestemd om misbruiken te voorkomen.

Art. 7.

De bepaalde bedragen stijgen geleidelijk, zodat het bedrag van het pensioen voor gehuwde begunstigten 24.000 frank zal belopen na het verstrijken van het voorlopige stelsel. Het pensioen zou 18.000 frank bedragen bij de inwerkingtreding van de wet, practisch op 1 Januari 1953.

Met 55 jaar kan de weduwe aanspraak maken op 60 % van het bedrag dat aan de gehuwden van 65 jaar wordt toegekend.

Art. 8.

De toelage van één milliard frank stemt overeen met een verhoging, met ongeveer één derde, van de toelage welke thans aan de vrij verzekerden ten laste van de Staat wordt verleend. Het is te verwachten dat de veralgemening van het pensioen het aantal begunstigten nuttelijk zal doen stijgen. Daar het anderdeels noodzakelijk is de inspanning van de verzekerden over een zekere tijd te verdelen, moet de Staat een vrij aanzienlijke aanvankelijke toelage verschaffen.

Art. 9.

Het mechanisme van de wet berust op de gewestelijke decentralisatie. Diensten worden opgericht in elke provincie, bij uitzondering in één of meer arrondissementen of in de grote agglomeraties.

De leden van de Raden van Beheer worden door de belanghebbenden zelf verkozen. Die vertegenwoordiging door verkiezing zal aan de zelfstandige arbeiders de waarborg verstrekken dat het beheer zelfstandig zal zijn, onder het toezicht van het verantwoordelijk oprichtend bestuur.

Daar het onmogelijk is over te gaan tot een verkiezing bij de instelling van het mechanisme, worden de leden van de Raad van Beheer door de Koning aangewezen. Weliswaar is een Raad van dertig leden talrijk, doch hij moet op ruime wijze alle belanghebbende kringen vertegenwoordigen; door de werkingsmodaliteiten kan het dagelijks beheer worden toevertrouwd aan een beperkter bestuurscomité.

Na het verstrijken van de overgangsperiode, worden de leden verkozen door de verzekerden zelf. Een dergelijk stelsel is, onzes inziens, van die aard dat het de middenstand zal in staat stellen de eigen solidariteit tot stand te brengen.

De leden van de Raden van Beheer zouden verkozen worden bij evenredige vertegenwoordiging.

Art. 10.

L'Office National des pensions pour les professions indépendantes assure l'administration et la compensation sur le plan national. Il répartit la subvention de l'Etat.

Le Conseil d'administration est désigné par élection au second degré.

Le Roi désigne les membres parmi les candidats proposés par les Offices régionaux.

Le Conseil d'administration fonctionne à titre consultatif pour les arrêtés et mesures d'exécution de la loi, ainsi que pour la fixation des cotisations.

Art. 11 et 12.

Ces articles ont trait à l'institution des juridictions ainsi qu'aux sanctions. Ils n'appellent aucune observation particulière.

Art. 13.

L'article 13 consacre la consultation obligatoire du Conseil d'administration de l'Office National, composé selon les règles définies à l'article 10.

Art. 14.

Comme il a été indiqué plus haut, le régime inauguré par la présente loi est un régime provisoire. Il doit permettre l'amélioration immédiate des pensions pour les professions indépendantes; durant cette période, il sera possible de recueillir toutes les données nécessaires pour la mise au point du régime définitif.

Un rapport sera présenté aux Chambres législatives.

Art. 15.

Cet article prévoit la mise en vigueur le premier jour du trimestre qui suivra la publication de la loi. Si le Parlement et le Gouvernement font diligence, cette date pourrait être le 1er janvier 1953.

Art. 10.

De Rijkspensioendienst voor de pensioenen der zelfstandige beroepen verzekert het bestuur en de compensatie in nationaal verband. Hij verdeelt de toelage van de Staat.

De Raad van Beheer wordt aangeduid door verkiezing in de tweede graad.

De Koning wijst de leden aan onder de door de gewestelijke diensten voorgestelde kandidaten.

De Raad van Beheer treedt raadgevend op voor de besluiten en maatregelen ter voldoening aan de wet, alsmede voor de vaststelling der bijdragen.

Art. 11 en 12.

Die artikelen hebben betrekking op de instelling van de rechtsmachten en op de sancties. Zij geven geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

Art. 13.

Bij artikel 13 wordt de verplichte raadpleging bekrachtigd van de volgens de regelen van artikel 10 samengestelde Raad van Beheer van de Rijksdienst.

Art. 14.

Zoals er hoger werd op gewezen, geldt deze wet als een voorlopige regeling. Zij moet de onmiddellijke verbetering van de pensioenen voor de zelfstandige beroepen mogelijk maken; in de loop van deze periode zullen alle nodige gegevens kunnen worden ingezameld met het oog op het uitwerken van de definitieve regeling.

Verslag zal worden uitgebracht bij de Wetgevende Kamers.

Art. 15.

Bij dit artikel wordt de inwerkingtreding vastgesteld op de eerste dag van het kwartaal na de bekendmaking van de wet. Indien het Parlement en de Regering met spoed te werk gaan zou die datum op 1 Januari 1953 kunnen vallen.

Edm. LEBURTON.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Sont soumises à la présente loi, les personnes exerçant une profession indépendante, c'est-à-dire dont les revenus totaux ou prédominants proviennent de l'exercice d'une activité professionnelle autre que celle qui résulte de l'engagement dans les liens d'un contrat de louage de travail.

Le Roi précise le champ d'application de la loi.

Art. 2.

Les personnes visées par la présente loi sont tenues de verser des cotisations en vue du paiement de pensions de vieillesse et de survie.

Les cotisations, dont le montant et les modalités de perception sont fixés par le Roi, sont calculées d'après le

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Zijn aan deze wet onderworpen, de personen die een zelfstandig beroep uitoefenen, met andere woorden, wier gezamenlijke of overwegende inkomsten voortvloeien uit de uitoefening van beroepsarbeid met uitzondering van die welke voortvloeit uit een arbeidscontract.

De Koning omschrijft het toepassingsgebied van de wet.

Art. 2.

De in deze wet bedoelde personen zijn gehouden bijdragen te storten met het oog op de uitkering van rust- en overlevingspensioenen.

De bijdragen, waarvan het bedrag en de inningsmodaliteiten door de Koning worden vastgesteld, worden bere-

revenu professionnel, sur la base d'un minimum annuel de 48.000 francs et d'un maximum annuel de 100.000 francs.

Ces limites peuvent être modifiées par le Roi en raison des circonstances économiques, monétaires ou sociales.

Des remises ou modérations de cotisations peuvent être accordées, sur requête individuelle, par les organismes chargés de la perception des cotisations, selon des règles arrêtées par le Ministre qui a la Prévoyance Sociale dans ses attributions.

Art. 3.

Il est tenu un compte individuel des cotisations versées par chaque personne assujettie.

Art. 4.

Toute personne ayant exercé une profession indépendante peut obtenir une pension de vieillesse à partir de soixante-cinq ans.

La pension peut être accordée entre 60 et 65 ans à la demande de l'assuré; dans ce cas, le montant est réduit selon un barème établi par arrêté royal.

Cette pension est accordée pour autant que le demandeur établisse qu'il a exercé une profession indépendante au sens de l'article premier, pendant les deux tiers de la période de quinze années précédant l'âge à partir duquel il demande le bénéfice de la pension. La preuve peut être faite par toutes voies de droit pour la période antérieure à la mise en application de la présente loi et par les cotisations versées conformément à l'article 2 pour la période postérieure à la mise en application de la présente loi. Les périodes d'occupation dans les liens d'un contrat de louage de travail sont également prises en considération si l'intéressé n'a pas été admis au bénéfice d'une pension comme ancien salarié.

Art. 5.

La veuve d'une personne ayant exercé une profession indépendante peut obtenir une pension de veuve à partir de cinquante-cinq ans.

Cette pension est accordée pour autant que la veuve établisse que son mari défunt était bénéficiaire d'une pension de vieillesse en vertu de l'article 4 ou qu'il a exercé une profession indépendante, au sens de l'article premier, pendant les deux tiers de la période de quinze années consécutives précédant immédiatement la date de son décès ou son 65me anniversaire de naissance, s'il est décédé postérieurement.

Les preuves doivent être faites ainsi qu'il est stipulé à l'article 4.

Art. 6.

La pension de vieillesse ou de veuve n'est pas accordée si le demandeur est tenu d'acquitter l'impôt complémentaire personnel.

La pension de vieillesse ou de veuve n'est pas payée si le demandeur, et éventuellement son conjoint, n'a pas cessé toute activité professionnelle.

Art. 7.

Le montant annuel de la pension de vieillesse d'un demandeur ayant son épouse à charge est fixé à 18.000 fr., à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Ce montant est augmenté de 2.000 francs à partir du

kend op de bedrijfsinkomsten, op grondslag van een jaarlijks minimum van 48.000 frank en van een jaarlijks maximum van 100.000 frank.

Deze perken kunnen door de Koning worden gewijzigd wegens economische, monetaire of maatschappelijke omstandigheden.

Gehele of gedeeltelijke kwijscheldingen van de bijdragen kunnen op individueel verzoek door de met de inning van de bijdragen belaste instellingen worden toegestaan met inachtneming van de regelen die bepaald worden door de Minister onder wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg ressorteert.

Art. 3.

Er wordt een individuele rekening gehouden van de bijdragen die door elk bijdrageplichtige worden gestort.

Art. 4.

Ieder persoon die een zelfstandig beroep heeft uitgeoefend kan, van zijn vijf en zestig-jarige leeftijd, een ouderdomspensioen bekomen.

Het pensioen kan, op aanvraag van de verzekerde, tussen 60 en 65 jaar toegekend worden; in dit geval, wordt het bedrag er van verminderd volgens een bij Koninklijk besluit vastgestelde schaal.

Dat pensioen wordt toegekend voor zover de aanvrager bewijst dat hij een zelfstandig beroep, in de zin van het eerste artikel, heeft uitgeoefend gedurende de twee derde van de periode van vijftien jaar die de leeftijd voorafgaat waarop hij het voordeel van het pensioen wenst te genieten. Het bewijs kan door alle rechtsmiddelen worden geleverd voor de periode die de inwerkingtreding van deze wet voorafgaat, en door de overeenkomstig artikel 2 gestorte bijdragen voor de periode na de inwerkingtreding van deze wet. De perioden van bedrijvigheid in dienstverband worden eveneens in aanmerking genomen indien belanghebbende niet tot het voordeel van een pensioen als gewezen loontrekkende werd toegelaten.

Art. 5.

De weduwe van een persoon die een zelfstandig beroep heeft uitgeoefend kan een weduwnpensioen bekomen van haar vijf en vijftig-jarige leeftijd.

Dat pensioen wordt verleend voor zover de weduwe bewijst dat haar overleden man rechthebbende was van een ouderdomspensioen, krachtens artikel 4, of dat hij een zelfstandig beroep heeft uitgeoefend, in de zin van het eerste artikel, gedurende de twee derde van de periode van vijftien achtereenvolgende jaren die de datum van zijn overlijden, of zijn 65ste verjaardag indien hij later is overleden, onmiddellijk voorafging.

De bewijzen moeten geleverd worden zoals bepaald in artikel 4.

Art. 6.

Het ouderdoms- of weduwnpensioen wordt niet toegekend indien de aanvrager aangeslagen is in de aanvullende personele belasting.

Het ouderdoms- of weduwnpensioen wordt niet uitgekeerd zo de aanvrager, en eventueel haar (zijn) echtgenoot (genote), niet elke beroepsarbeid heeft gestaakt.

Art. 7.

Het jaarlijks bedrag van het ouderdomspensioen, voor een aanvrager die zijn echtgenote ten laste heeft, wordt van de inwerkingtreding dezer wet af vastgesteld op 18.000 fr.

Dit bedrag wordt vermeerderd met 2.000 frank, met in-

1er janvier de chacune des trois années qui suivront celle de l'entrée en vigueur de la loi.

Le montant annuel de la pension d'un autre demandeur est fixé aux trois quarts des montants ci-dessus.

Le montant annuel de la pension de veuve est fixé à soixante pour cent du montant de la pension d'un demandeur âgé de soixante-cinq ans, ayant son épouse à charge.

Le montant de la pension de vieillesse ou de veuve varie suivant les fluctuations de l'index des prix de détail, d'après des modalités que le Roi détermine.

Art. 8.

Les dépenses résultant de l'application de la présente loi sont couvertes au moyen des cotisations prévues à l'article 2 et d'une subvention annuelle de l'Etat d'un milliard de francs.

Art. 9.

Il est institué, au chef-lieu de chaque province et pour autant que de besoin au chef-lieu de certains arrondissements administratifs, un office des pensions pour travailleurs indépendants dont la compétence s'étend à tout le territoire de la province ou de l'arrondissement.

Les personnes exerçant une profession indépendante relèvent de l'office compétent pour le lieu où elles exercent leur activité professionnelle.

Ces offices assurent l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution et ils sont chargés notamment de la perception des cotisations et du paiement des pensions.

Ces offices sont gérés par un conseil de trente membres élus pour quatre années à la représentation proportionnelle par les personnes assujetties à la présente loi et relevant de leur compétence. Les conditions d'éligibilité et d'électorat ainsi que les modalités de l'élection sont déterminées par le Roi.

Le Roi prend toutes les mesures nécessaires pour que les conseils de gestion soient constitués comme il est dit à l'alinéa précédent pour le 1er janvier de la seconde année qui suivra celle de l'entrée en vigueur de la présente loi et, en attendant, il désigne les membres des conseils de gestion parmi les personnes dont la candidature est présentée sur des listes doubles, par les organisations les plus représentatives des professions indépendantes.

Les conseils de gestion sont présidés par des personnalités choisies par le Roi, en dehors des conseils.

Un commissaire du Gouvernement assiste de plein droit aux réunions du Conseil de gestion. Il peut faire opposition aux décisions du Conseil de gestion à condition que cette opposition soit confirmée dans les dix jours par le Ministre qui a la Prévoyance Sociale dans ses attributions.

Le règlement organique, le règlement d'ordre intérieur et les modalités de fonctionnement des offices régionaux sont arrêtés par le Conseil d'Administration de l'Office National des Pensions pour travailleurs indépendants sur proposition des Conseils de gestion respectifs.

Ces règlements sont approuvés par le Ministre qui a la Prévoyance Sociale dans ses attributions.

Art. 10.

Il est institué un Office National des Pensions pour travailleurs indépendants dont le siège est établi dans une des communes de l'agglomération bruxelloise.

gang van 1 Januari van ieder der eerste drie jaren, volgend op het jaar van inwerkingtreding der wet.

Het jaarlijks bedrag van het pensioen voor de andere aanvragen wordt op drie vierde van de hierboven vermelde bedragen vastgesteld.

Het bedrag van het weduwenpensioen wordt bepaald op zestig ten honderd van het bedrag van het pensioen voor een aanvrager van vijf en zestig jaar, die zijn echtgenote ten laste heeft.

Het bedrag van het ouderdoms- en weduwenpensioen verandert in overeenstemming met de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen, volgens door de Koning bepaalde modaliteiten.

Art. 8.

De uitgaven, voortvloeiend uit de toepassing van deze wet, worden bestreden door middel van de in artikel 2 vastgestelde bijdragen en van een jaarlijkse Rijkstoelage van een milliard frank.

Art. 9.

In de hoofdplaats van elke provincie, en zo nodig in de hoofdplaats van zekere bestuurlijke arrondissementen, wordt een dienst voor de pensioenen der zelfstandige arbeiders opgericht, waarvan de bevoegdheid zich uitstrekt over het gehele gebied van de provincie of van het arrondissement.

De personen, die een zelfstandig beroep uitoefenen, ressorteren onder de bevoegde dienst van de plaats waar zij hun beroepsarbeid uitoefenen.

Bedoelde diensten dragen zorg voor de toepassing van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten er van, en zij zijn onder meer belast met de inning van de bijdragen en van de uitkering van de pensioenen.

Bedoelde diensten worden beheerd door een raad van dertig leden, die voor vier jaar volgens evenredige vertegenwoordiging zijn gekozen door de personen, die aan deze wet zijn onderworpen en die onder hun bevoegdheid ressorteren. De voorwaarden tot verkiesbaarheid en stemgerechtigdheid alsmede de modaliteiten van de verkiezing worden door de Koning bepaald.

De Koning neemt alle nodige schikkingen opdat de Raden van Beheer, overeenkomstig de bepalingen van voorgaand lid, samengesteld zouden zijn voor 1 Januari van het tweede jaar na het jaar van de inwerkingtreding van deze wet, en intussen wijst hij de leden van de Raden van Beheer aan onder de personen wier candidatuur op dubbele lijsten voorgedragen wordt door de meest representatieve organisaties van de zelfstandige beroepen.

De Raden van Beheer worden voorgezeten door personen die buiten de raden door de Koning zijn gekozen.

Een commissaris van de Regering woont van rechtswege de vergaderingen van de Raad van Beheer bij. Hij kan verzet aantekenen tegen de beslissingen van de Raad van Beheer, op voorwaarde dat bedoeld verzet binnen tien dagen bekrachtigd wordt door de Minister onder wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg ressorteert.

Het organiek reglement, het reglement van orde en de werkingsmodaliteiten van de gewestelijke diensten worden vastgesteld door de Raad van Beheer van de Rijkspensioendienst voor zelfstandige arbeiders, op de voordracht van de onderscheidenlijke Raden van Beheer.

Bedoelde reglementen worden goedgekeurd door de Minister onder wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg ressorteert.

Art. 10.

Er wordt een Rijkspensioendienst voor zelfstandige arbeiders ingesteld, waarvan de zetel gevestigd is in een van de gemeenten van de Brusselse agglomeratie.

Tous les offices visés à l'article 9 sont affiliés de plein droit à l'office national.

L'office national a pour mission d'organiser entre les divers offices un régime de compensation des ressources et de répartir la subvention de l'Etat.

Il est chargé de toutes les missions relatives à l'administration, sur le plan national, du régime des pensions organisé par la présente loi et il peut adresser au Ministre qui a la Prévoyance Sociale dans ses attributions tous avis ou propositions concernant l'objet de la présente loi.

L'office national est géré par un conseil d'administration composé de seize membres choisis par le Roi sur des listes de candidats présentés par le Conseil de gestion des offices visés à l'article 9. La durée du mandat est de quatre années; le mandat est renouvelable. Le mandat des membres présentés par les Conseils de gestion dont les membres ont été désignés par le Roi, prend fin la veille de l'entrée en fonction des membres élus des dits Conseils de gestion.

Parmi les membres du Conseil d'Administration, neuf membres doivent être désignés en raison de leur appartenance à chacune des neuf provinces du Royaume. Il est interdit d'être à la fois membre d'un Conseil de gestion d'un office régional et membre du Conseil d'Administration de l'Office National.

Le Conseil est présidé par une personnalité choisie par le Roi en dehors du Conseil d'Administration.

En attendant que les membres puissent être désignés selon la procédure ci-dessus indiquée, le Roi désigne les membres du premier Conseil d'Administration de l'Office National parmi les personnes dont la candidature est présentée sur des listes doubles par les organisations les plus représentatives des professions indépendantes.

Un commissaire du Gouvernement assiste de droit aux délibérations du Conseil d'Administration. Il peut faire opposition aux décisions du Conseil; cette opposition est suspensive et doit être confirmée dans les huit jours par le Ministre qui a la Prévoyance Sociale dans ses attributions, à peine de nullité.

Le règlement organique, le règlement d'ordre intérieur et les modalités de fonctionnement de l'Office National sont déterminés par le Roi.

Art. 11.

Le Roi institue les juridictions contentieuses chargées de juger les contestations résultant de la présente loi.

Il règle l'organisation et le fonctionnement de ces juridictions et détermine la procédure à suivre devant elles.

Art. 12.

Les dispositions de l'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant les déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations de toute nature qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat sont applicables en ce qui concerne les prestations prévues par la présente loi.

Quiconque aura sciemment fait usage de déclarations fausses ou incomplètes à l'appui de sa demande de prestations sera déchu du droit au bénéfice des prestations prévues par la présente loi, pendant une période d'un mois à six mois.

Al de onder artikel 9 bedoelde diensten zijn van rechtswege aangesloten bij de Rijksdienst.

De Rijksdienst heeft tot opdracht, onder de verschillende diensten, een compensatieregeling voor de inkomsten in te voeren en de Staatstoelage te verdelen.

Hij wordt belast met alle opdrachten die verband houden met het beheer, op het nationaal plan, van de pensioenregeling welke bij deze wet wordt ingericht, en hij kan alle adviezen en voorstellen in verband met het doel van deze wet richten aan de Minister onder wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg ressorteert.

De Rijksdienst wordt beheerd door een Raad van Beheer die samengesteld is uit zestien leden, die door de Koning worden aangewezen op kandidatenlijsten voorgedragen door de Raad van Beheer van de in artikel 9 bedoelde diensten. De duur van de opdracht belooft vier jaar; de opdracht kan worden hernieuwd. Het mandaat van de leden, die voor de Raden van Beheer werden voorgedragen, waarvan de leden door de Koning werden aangewezen, verstrijkt daags vóór het in functie treden van de gekozen leden van bedoelde Raden van Beheer.

Onder de leden van de Raad van Beheer moeten negen leden aangewezen worden als behorend tot elke van de negen provinciën van het Rijk. Het is verboden tevens lid te zijn van de Raad van Beheer van een gewestelijke dienst en lid van de Raad van Beheer van de Rijksdienst.

De Raad wordt voorgêzet door een persoon die door de Koning buiten de Raad van Beheer wordt gekozen.

In afwachting dat de leden volgens de hoger uiteengezette procedure kunnen worden aangewezen wijst de Koning de leden van de eerste Raad van Beheer aan onder de personen, wier candidatuur op dubbele lijsten voorgedragen wordt door de meest representatieve organisaties van de zelfstandige beroepen.

Een commissaris van de Regering woont de beraadslagingen van de Raad van Beheer van rechtswege bij. Hij kan verzet aantekenen tegen de beslissingen van de Raad; bedoeld verzet is schorsend en moet binnen acht dagen, op straffe van nietigheid, bekrachtigd worden door de Minister onder wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg ressorteert.

Het organiek reglement, het reglement van orde en de werkingsmodaliteiten van de Rijksdienst worden door de Koning bepaald.

Art. 11.

De Koning stelt de rechtsmachten in voor het berechten van de uit deze wet voortvloeiende geschillen.

Hij regelt de inrichting en de werking van bedoelde rechtsmachten en bepaalt de procedure die er voor moet worden gevolgd.

Art. 12.

De bepalingen van het Koninklijk besluit van 31 Mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of ten dele ten laste van de Staat vallen, zijn van van toepassing wat de bij deze wet bepaalde uitkeringen betreft.

Hij die wetens gebruik maakt van valse of onvolledige verklaringen tot staving van zijn aanvraag tot uitkering, wordt van het recht op het genot van de bij deze wet bepaalde uitkeringen vervallen verklaard gedurende een tijdperk van één tot zes maanden.

Art. 13.

Le Roi prend toutes les dispositions complémentaires pour l'exécution de la présente loi, après consultation du Conseil d'Administration de l'Office National des Pensions pour travailleurs indépendants.

Tous les arrêtés d'exécution sont édictés après consultation de ce conseil, sauf ceux qui concernent la nomination des membres des conseils.

Art. 14.

A l'expiration de la quatrième année, suivant la mise en vigueur de la présente loi, un rapport général sera soumis aux Chambres législatives et, endéans l'année du dépôt du rapport, le Roi fera déposer un projet de loi organisant d'une façon définitive, le régime de pension pour les personnes exerçant une profession indépendante.

Art. 15.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre suivant sa parution au *Moniteur belge*.

20 mai 1952.

Art. 13.

De Koning neemt alle aanvullende schikkingen voor de uitvoering van deze wet, na het advies te hebben ingewonnen van de Raad van Beheer van de Rijkspensioendienst voor zelfstandige arbeiders.

Alle uitvoeringsbesluiten worden genomen nadat het advies van bedoelde raad werd ingewonnen, behalve de besluiten die verband houden met de aanstelling van de leden van de raden.

Art. 14.

Na het verstrijken van het vierde jaar volgend op de inwerkingtreding van deze wet wordt een algemeen verslag voorgelegd aan de wetgevende Kamers en, binnen het jaar na de indiening van het verslag, laat de Koning een wetsontwerp indienen tot definitieve invoering van de pensioenregeling voor de personen die een zelfstandig beroep uitoefenen.

Art. 15.

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*.

20 Mei 1952.

Edm. LEBURTON,
A. VAN ACKER,
R. HICGUET,
A. SPINOY,
R. DIEUDONNE,
J. BRACOPS.